

У версіях Python до 3.3 в пакетах обов'язково було потрібно додавати файл `__init__.py`. Якщо цього не було зроблено, то Python не сприймав папку як пакет та не міг з цієї папки нічого імпортувати. Зараз такі файли створюють для сумісності із попередніми версіями. Під час першого імпорту пакета інтерпретатор обов'язково виконуватиме `__init__.py`. Отож, якщо необхідно зробити певні дії при імпорті пакета, необхідно прописати їх в цьому службовому файлі.

Далі створюємо віртуальне оточення. Існує безліч інструментів, які автоматизують створення, активування, віртуальних оточень. Використовуємо стандартний інструмент – `venv`.

Щоб створити нове віртуальне оточення: `python3 -m venv /path/to/new/virtual/environment`.

Після виконання цієї команди в `/path/to/new/virtual/environment` буде скопійований Python з мінімальним набором стандартних пакетів. Тепер можна використовувати цей Python окремо від основного системного або будь-якого іншого.

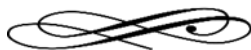
Після активації в консолі виклик `python` буде викликати не системний Python, а версію з `/path/to/new/virtual/environment` зі своїми пакетами.

Після активації віртуального оточення можна встановлювати та видаляти пакети за допомогою `pip` у віртуальному оточенні. Установка та видалення пакетів впливає тільки на віртуальне оточення і не зачіпає систему або інші проєкти.

Висновки. Розроблено пакет, що містить додаток, який допоможе привітати колег із Днем народження. Створене та активоване віртуальне оточення. Після встановлення в системі скрипт можна викликати в будь-якому місці із консолі.

Список використаних джерел

1. Мізюк О. Путівник мовою програмування Python. URL: <https://pythonguide.rozh2sch.org.ua/>
2. Додатки для створення привітань з Днем народження на iPhone. URL: <https://itigic.com/ru/apps-to-create-birthday-greetings-from-the-iphone/>
3. Привітання з Днем народження URL: <https://play.google.com/store/apps/details?id=nda.denr.ru&hl=ru&gl=US>

*Добровольська В. В., д-р наук із соц. комунікацій, доц.,
Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв, м. Київ*

СТРУКТУРА І ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ЦИФРОВА КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА»

Підготовка фахівців з інформаційної, бібліотечної та архівної справи є об'єктивно затребуваною інформаційним суспільством умовою для забезпечення будь-якої галузі та особливо управлінської сфери. В останні десятиріччя цифрові технології швидко розвиваються, входять в наше повсякденне життя і починають перетворювати інформаційне суспільство на цифрове. Впровадження інформаційно-комунікаційних технологій сприяло трансформації діяльності закладів культури, архівів, бібліотек, музеїв як документно-комунікаційних структур суспільства, зміні їхніх завдань, функцій, підходів до обслуговування користувачів тощо [1]. З огляду на це зростає потреба підготовки кваліфікованих та затребуваних на ринку праці фахівців у галузі соціальних комунікацій, інформаційної діяльності, бібліотекознавства, архівознавства, документознавства та суміжних галузей знань.

Навчальна дисципліна «Цифрова культурна спадщина» є однією із базових для підготовки фахівців зі спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа», є

теоретичною основою сукупності знань та вмінь, що формують компетентного фахівця з бібліотекознавства, архівознавства, документознавства, інформаційних технологій та інших наук інформаційного циклу [3].

Метою викладання дисципліни є формування у майбутніх фахівців знань і навичок щодо створення цифрового фонду документації культурної спадщини; пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел, здатність знаходити, аналізувати, досліджувати та узагальнювати інформацію про цифрові об'єкти культурної спадщини та сприяти підвищенню ефективності та результативності функціонування інфраструктурних складових інформаційної, бібліотечної та архівної справи.

Вивчення навчальної дисципліни «Цифрова культурна спадщина» обумовлює формування у здобувачів таких компетентностей.

Інтегральна компетентність: здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та / або дослідницько-інноваційної діяльності в інформаційній, бібліотечній та архівній сфері, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та / або професійної практики.

Загальні компетентності: здатність працювати в міжнародному контексті; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; знання організаційних засад створення цифрових бібліотек; опанування основних корпоративних проєктів цифрової культурної спадщини; знання проблеми обліку цифрової культурної спадщини.

Фахові компетентності: здатність використовувати широкий спектр цифрових засобів, інструментів, ресурсів та технологій для підвищення ефективності та результативності функціонування інфраструктурних складових інформаційної, бібліотечної та архівної справи; здатність до розуміння особливостей реалізації інноваційної політики в інформаційній галузі, здійснення проєктної діяльності, застосування ефективних засобів модернізації функціонування бібліотек, архівів та інших інформаційних установ; аналіз електронних бібліотечно-інформаційних ресурсів в сучасних наукових комунікаціях; орієнтування в існуючих цифрових бібліотеках України і світу; застосовування отриманих теоретичних знань у науковій та навчальній діяльності; здійснення пошуку цифрових бібліотек, музеїв, архівів в мережі Інтернет; окреслення перспектив розвитку цифрових бібліотек [3].

Метою та завданням дисципліни є надання здобувачам знань і вмінь, які необхідні у практичній діяльності фахівців з інформаційної, бібліотечної та архівної справи, опанування знань і навичок ефективної роботи з різними видами джерел інформації, технологіями пошуку, обробки і використання інформації. Особлива увага приділяється вивченню питань щодо діяльності ЮНЕСКО та інших міжнародних організацій у галузі культури, освіти, науки, розробки питань документальної культурної спадщини та інформаційно-комунікаційних процесів у соціумі та у формуванні суспільства знань, що супроводжується виникненням цифрової культури. Викладання дисципліни сприяє формуванню у студентів уявлення про цифрові бібліотеки України та світу.

Структурою курсу передбачено вивчення основних засад збереження цифрової культурної спадщини; нормативних та керівних документів, що регламентують оцифрування документальної спадщини. Окреме місце в цьому напрямі посідають процеси оцифрування та представлення в електронному середовищі об'єктів історико-культурної спадщини, а саме: музейних артефактів, книжкових зібрань, архівних документів, які стали одним із характерних трендів культури на початку третього тисячоліття. Особлива увага приділяється вивченню Міжнародних програм та ініціатив: програма «Пам'ять Світу» («Memory of the World», ЮНЕСКО, 1992), «Хартія про збереження цифрової спадщини» («Charter on the Preservation of Digital Heritage», ЮНЕСКО, 2003), «Маніфест для цифрових бібліотек» («Manifesto for Digital Libraries», ІФЛА, 2010) та інші, які заклали концептуальні засади створення різноманітних цифрових ресурсів освітнього, наукового й історико-культурного змісту. Акцентовано увагу на концептуальні підходи до висвітлення стану документальних цифрових систем культурної спадщини та засоби їхнього включення в систему документального регулювання [2].

Методика викладання базується на поєднанні лекційних та практичних занять. Контроль знань студентів проводиться у процесі аудиторних занять, консультацій, перевірки виконаних завдань та екзамену.

Отже, у процесі вивчення дисципліни здобувачі набувають вмінь і знань для подальшої роботи з інформацією, її пошуку і опрацювання; опановують загальні принципи пошуку цифрових бібліотек, музеїв, архівів в мережі Інтернет; навчаються аналізувати наповнення цифрових бібліотек, якість та особливості пошуку у них; застосовувати отримані теоретичні знання у практичному орієнтуванні щодо особливостей цифрових бібліотек; застосовувати сучасні інструменти і технології пошуку, оброблення та аналізу інформації, зокрема статистичні методи аналізу даних великого обсягу та складної структури, спеціалізовані бази даних та інформаційні системи. Вивчення дисципліни «Цифрова культурна спадщина» спрямоване на підготовку майбутнього фахівця, здатного усвідомлювати значення цифрової культурної спадщини для збереження національної пам'яті людства в епоху цифрового суспільства.

Список використаних джерел

1. Dobrovolska Viktoriya, Kalinina-Symonchuk Yuliia. Criteria and priorities for selecting objects of historical and cultural documentary heritage for digitization. *Рукописна та книжкова спадщина України*. 2020. Вип. 25. С. 310–323.

2. Добровольська В. В. Інформаційно-документаційне забезпечення розвитку соціокомунікаційного простору культури в Україні: монографія / М-во культури та інформаційної політики України, Нац. акад. керів. кадрів культури і мистецтв. Київ: НАКККиМ, 2020. 352 с.: ISBN 978-966-452-305-6

3. Цифрова культурна спадщина: робоча прогр. для студ. спец. 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» / Нац. акад. керів. кадрів культури і мистецтв; уклад. О. М. Збанацька. Київ: НАКККиМ, 2020. 6 с. URL: https://nakkkim.edu.ua/images/Instytutu/Instytut_praktychnoyi_kulturolohiyi_ta_art-menedzhmentu/KAFEDRA_KULTUROLOHII_TA_INFORMATsIINYKh_KOMUNIKATsII/ROBOChI_PROHRAMY_NAVChALNYKh_DYSTsYPLIN/RP_TsKS.pdf

